

॥ સત્યંગાદીક્ષા વિશારદ ॥

॥ ଧାଁ - ୨୪ ॥

भगवान् सर्वकर्ता॥स्ति दयालुः सर्वरक्षकः।
स एव नाशकः सर्व-सङ्कटानां सदा मम ॥४४॥

ભગવાન સર્વકર્તા છે, દયાળુ છે, સર્વનું રક્ષણ કરનારા છે અને એ જ
સદા મારાં સર્વે સંકટોના ટાળનારા છે. (૪૪)

Bhagavān sarva-kartā’sti dayāluh sarva-rakṣhakaha |
Sa eva nāshakah sarva-sankaṭānām sadā mama ||44||

Bhagwān sarva-kartā chhe, dayālu chhe, sarvanu
rakṣhaṇ karanārā chhe ane e ja sadā mārā sarve
sankaṭonā ṭālānārā chhe. (44)

આ વિષયક મુખ્યપાઠ માટેના સંદર્ભો :

એ ભગવાન આપણને હાથીએ બેસાડે તો હાથીએ બેસીને રાજુ રહેવું અને ગધેડે બેસાડે તો ગધેડે બેસીને રાજુ રહેવું. અને એ ભગવાનનાં ચરણારવિંદ વિના બીજે ક્યાંય પ્રીતિ રાખવી નહીં... એ ભગવાનનું કર્યું સર્વે થાય છે. માટે સૂકું પાનડું જેમ વાયુને આધારે ફરે તેમ એ ભગવાનને આધીન રહીને આનંદમાં એ પરમેશ્વરનું ભજન કરવું અને કોઈ જાતનો મનમાં ઉદ્ઘોગ આવવા દેવો નહીં.(વચ.ગ.પ્ર.૭૪)

જો માર માર કરતો કોઈ આવતો હોય તો એમ સમજવું કે મારા સ્વામીનું જ કર્યું સર્વે થાય છે પણ તે વિના કોઈનું હલાયું પાનડું પણ હલતું નથી.(સ્વા.વાતો:૧/૮૮)

ભગવાન તો પોતાના ભક્તની રક્ષા કરવામાં જ બેઠા છે. કેની પેઠે? તો જેમ પાંપણ આંખની રક્ષા કરે છે, ને હાથ કંઠની રક્ષા કરે છે, ને માવતર છોકરાંની રક્ષા કરે છે, ને રાજા પ્રજાની રક્ષામાં છે, તેમ જ ભગવાન આપણી રક્ષામાં છે.(સ્વા.વાતો:૧/૨૨)

Ā vishayak mukhpāth māṭenā sandaraho:

- Ane e Bhagwān āpaṇne hāthīe besāde to hāthīe besīne rājī rahevu ane gadhede besāde to gadhede besīne rājī rahevu. Ane e Bhagwānnā charanārvind vinā bīje kyāy prīti rākhavī nahī...e Bhagwānnu karyu sarve thāy chhe. Māṭe sūku pānaḍu jem vāyune ādhāre fare tem e Bhagwānne ādhīn rahīne ānandmā e Parameshvarnu bhajan karavu ane koī jātno manmā udveg āvavā devo nahī.” (Vach.Ga.Pa.74)
- “Jo mār mār karato koī āvato hoy to em samajavu je, ‘Mārā Swāmīnu ja karyu sarve thāy chhe, paṇ te vinā koīnu halāvyu pānaḍu paṇ halatu nathī.’” (Swa.Vato.1/88)
- “Bhagwān to potānā bhaktanī rakshā karavāmā ja bēṭhā chhe. Kenī peṭhe? To jem pāpan ānkhanī rakshā kare chhe ne hāth kanṭhanī rakshā kare chhe ne māvatar chhokarānī rakshā kare chhe ne rājā prajānī rakshāmā chhe, tem ja Bhagwān āpaṇī rakshāmā chhe.” (Swa.Vato.1/22)

આ વિષયક વિશેષ પુષ્ટિ માટેનાં વચ્ચનો :

અમારો દૂધ વિશ્વાસ રાખશો ને કહીએ તેમ કરશો તો તમને મહાકષ્ટ કોઈક આવી પડશે તેથી અથવા સાત દકાલી (દુકાળ) જેવું પડશે તે થકી રક્ષા કરશું અને કોઇ ઉગર્યાનો આરો ન હોય એવું કષ્ટ આવી પડશે તોય પણ રક્ષા કરશું. (વચ. જે. ૫)

A vishayak vishesh pushti mātenā vachano

- “amāro draḍh vishvās rākhasho ne kahīe tem karasho to tamane mahākaṣṭ̄ koīk āvī paḍashe tethī athavā sāt dakālī jevu paḍashe te thakī rakṣhā karashu ane koī ūgaryāno āro na hoy evu kaṣṭ̄ āvī paḍashe toy paṇ rakṣhā karashu” (Vach.Je.5)

भगवान् कुरुते यद्धि हितार्थमेव तत्सदा ।
प्रारब्धं मे तदिच्छैव स एव तारको मम ॥४६॥

ભગવાન જે કરે તે સદાય સારા માટે હોય. તેમની ઈચ્છા એ જ માંસ
પ્રારબ્ધ છે. તેઓ જ મારા તારક છે. (૪૫)

Bhagavān kurute yaddhi hitārtham eva tat sadā ।
Prārabdham me tad ichchhaiva sa eva tārako mama ॥45॥

Bhagwān je kare te sadāy sārā māte hoy. Temanī ichchhā e ja
māru prārabdha chhe. Teo ja mārā tārak chhe. (45)

આ વિષયક મુખ્યપાઠ માટેના સંદર્ભો :

આપણે જ્યારે તન-મન-ધન ભગવાનને અર્પણ કર્યું ત્યારે હવે ભગવાનની દૃષ્ટા તે જ આપણાં પ્રારબ્ધ છે, તે વિના બીજું કોઈ પ્રારબ્ધ નથી. માટે ભગવાનની દૃષ્ટાએ કરીને ગમે તેવું સુખ-દુઃખ આવે, તેમાં કોઈ રીતે અકળાઈ જવું નહીં.(વચ.ગ.અં.૧૩)

અંતરમાં ટાહું રહ્યા કરે ને ધર્મી ન જાય તેના બે ઉપાય છે: એક તો ભગવાનનું ભજન કરવું ને બીજું ભગવાનને સર્વકર્તા સમજવા ને તેમાં સુખ આવે તો સુખ ભોગવી લેવું ને દુઃખ આવે તો દુઃખ ભોગવી લેવું. તે કહ્યું છે જે, દાસના દુશ્મન હરિ કેદી હોય નહિ,

જેમ કરશો તેમ સુખ જ થાશો.(સ્વા.વાતો:૧/૧૪૮)

જે દુઃખે થાય સુખ જનને, તે હે છે દુઃખ દયા કરી ॥

જેહ સુખે દુઃખ ઉપજે, તે આપે નહિ કે દી હરિ ॥૮॥ (ધીરજ આખ્યાન - ૧/૮)

Ā vishayak mukhpāth māṭenā sandaraho:

- “āpaṇe jyāre tan-man-dhan Bhagwānne arpaṇ karyu tyāre have Bhagwānnī ichchhā te ja āpaṇu prārabdha chhe, te vinā bīju koī prārabdha nathī. Māṭe Bhagwānnī ichchhāe karīne game tevu sukh-dukh āve, temā koī rīte akaḷāī javu nahī” (Vach.Ga.An.13)
- “Antarmā tāḍhu rahyā kare ne dhagī na jāy tenā be upāy chhe: ek to Bhagwānnu bhajan karavu ne bīju Bhagwānne sarva-kartā samajavā ne temā sukh āve to sukh bhogavī levu ne dukh āve to dukh bhogavī levu. Te kahyu chhe je, Dāsnā dushman Hari ke’dī hoy nahi, jem karashe tem sukh ja thāshe.” (Swa.Vato.1/148)

Je dukhe thāy sukh janne, te de chhe dukh dayā kari |
jeha sukhe dukh upaje, te āpe nahi kedi hari ||
(Dhiraj Akhyan 1/8)

આ વિષયક વિશેષ પુછિ માટેનાં વચનો :

ભગવાનનો જે ભક્ત હોય તેને તો જે જે પ્રકારનાં દુઃખ આવે છે તે દુઃખના દેનારા કાળ, કર્મ, માયા એમાંથી કોઈ નથી. એ તો પંડે ભગવાન જ પોતાના ભક્તની ધીરજ જોવાને અર્થે દુઃખને પ્રેરે છે. અને પછી જેમ કોઈક પુરુષ પડદામાં રહીને જુઓ, તેમ ભક્તની ધીરજને ભગવાન ભક્તના હૃદયમાં રહીને જોયા કરે છે પણ કાળ, કર્મ, માયાનો શો ભાર છે જે ભગવાનના ભક્તને પીડી શકે? એ તો ભગવાનની જ ઈરછા છે, એમ જાણીને ભગવાનનો ભક્ત હોય તેને મગન રહેવું.(વચ.ગ.મ.૬૨)

A vishayak vishesh pushti mātenā vachano:

- “Bhagwānno je bhakta hoy tene to je je prakārnā dukh āve chhe te dukhnā denārā kāl, karma, māyā emāthī koī nathī; e to pande Bhagwān ja potānā bhaktanī dhīraj jovāne arthe dukhne prere chhe ane pachhī jem koīk puruṣh paḍadāmā rahīne jue, tem bhaktanī dhīrajne Bhagwān bhaktanā hṛudaymā rahīne joyā kare chhe. Paṇ kāl, karma, māyāno sho bhār chhe je, Bhagwānnā bhaktane pīdī shake? E to Bhagwānnī ja ichchhā chhe, em jāṇīne Bhagwānno bhakta hoy tene magan rahevū.” (Vach.Ga.Pa.62)

જ્ય સ્વામિનારાયણ